

Xuân năm “TUẤT” nói chuyện CHÓ VÀ PHÁP LUẬT

Chó là một súc vật tầm thường, nhiều khi bị liệt vào loài quá hạ đẳng, có dính dáng gì tới pháp luật để mà nói! Thật ra không hẳn đúng như vậy! Người ta thấy có nhiều luật lệ liên quan tới... chú “cẩu” (狗) này và các vị thẩm phán, các luật gia, kể cả các nhân viên công lực cũng thường hay liên hệ với những chàng “khuyển” (犬) này. Chúng ta thử liếc qua một vòng xem Chó và Pháp Luật có mối... “giao hảo” như thế nào!

Trước hết tại Hoa Kỳ từ thời xa xưa có những luật lệ đặc biệt quy định riêng về chó. Những luật này bị coi như khủng điên (*loony laws*), không biết tới nay còn có hiệu lực nữa hay không:

- Trước hết ta phải kể đến tài.chơi chữ của các luật gia ở Belvedere, California: “Không có chú chó nào được đi ra chốn công cộng mà không có chủ ở một đầu giây xích” (no dog shall be in a public place without its master on a leash). Thế này thì chủ cầm dây xích dắt chó hay chó cầm dây xích dắt chủ đi chơi phố đây?

- Chó thường tỏ ra rất đặc lực trong việc phòng chống tội phạm. Tiếng sủa của chó càng to, càng hùng dũng, thì các kẻ trộm cướp càng... né mặt chủ nhà mà né đi chỗ khác chơi. Ấy vậy mà luật lệ ở Wananassa, New Jersey, lại cấm chó tru (howl) lớn tiếng. Tại Collingswood, New Jersey, thì lại có luật: “Chó không được phép sủa hay tru giữa khoảng thời gian từ 8 giờ chiều tới 6 giờ sáng”. Ở Smithtown, New York, luật cấm chó không được sủa quá 15 phút mỗi lần. Vi phạm lần thứ nhất sẽ bị phạt 50 đô la. Vi phạm lần thứ nhì tiền phạt tăng lên 100 đô la.

Tái phạm lần thứ ba thì bị phạt gặt gao hơn: 500 đô la tiền phạt và 15 ngày tù giam (không rõ giam chủ hay giam chó?). Còn ở Forpoint, Wisconsin, thì luật lệ cấm chó không được sủa bậy um xùm, còn cấm thêm “không được găm giữ hoặc có những thái độ hăm dọa bà con lối xóm” và cấm chó “không được diễn xuất những vai xấu xa” khi tham gia các đoàn kịch.

Theo các luật lệ trên thì có lẽ chủ của chó phải dạy cho chó biết giữ yên lặng, biết phép lịch sự, và nhất là phải biết coi đồng hồ mất thôi! Nhưng chủ của chó sẽ gặp rắc rối lớn nếu sống ở Hartford, Connecticut, vì luật ở đây cấm không ai được dạy dỗ, giáo dục chó.

- Về mặt... “lâu đài tình ái” thì phải kể đến luật ở Danbury, Connecticut. Luật định rằng: “Nếu một cậu chó lỡ làm cho cô chó hàng xóm mang... bầu thì người chủ của cậu chó sẽ chịu trách nhiệm”. Nếu người hàng xóm muốn phá bỏ cái “bầu tâm sự” của cô chó thì chủ của cậu chó phải chịu tất cả mọi chi phí tổn hao. Thật là cảnh... “quít làm, cam chịu”! Tại Eastlake, Ohio, luật ghi: “Ai có hành động tình dục với chó là vi phạm luật pháp”. Hình phạt là 25 đô la và 10 ngày tù giam, hoặc một trong hai hình phạt trên.

- Luật của Hartford, Connecticut: “Cấm dẫn chó đi rong hay chạy rong ngoài phố”. Luật của Pateros, Washington, cấm chó không được phép gây rối và làm quẩn chân khách bộ hành ngoài đường phố. Tại Provo, Utah, luật cấm chó chạy rong ngoài phố sau 7 giờ chiều.

- Bạn có bao giờ thấy một đám đồng đảo toàn chó tụ hội tại một địa điểm nào đó ở Shawnee, Oklahoma chẳng? Nếu thấy thì cần phải kiểm soát xem chúng có giấy phép đặc biệt của ngài thị trưởng địa phương không vì luật lệ tại đây đòi hỏi rằng: “Từ ba chú chó trở lên mà muốn tụ họp nhau lại trong khuôn viên một tài sản tư hữu sẽ phải có giấy phép”.

- Ngủ là một trong tứ khoái của con người nhưng cũng nên lựa nơi, lựa chốn vì tại Wallace, Idaho, luật cấm không cho phép ai được nổi hứng mà chui vào ngủ trong... chuồng chó. Tại Duluth, Minnesota, luật cấm không được để chó, ngựa, hay bất cứ súc vật nào khác ngủ trong lò bánh mì. Luật cũng cấm chó không được ngủ trong tiệm hớt tóc quý ông hay tiệm uốn tóc quý bà. Tại Indiana, luật cấm chó và các súc vật khác ngủ trong xưởng làm phó mát. Tại Kentucky, luật cấm chó ngủ trong tiệm ăn.

- Tại thành phố nhỏ bé Zion, Illinois, luật quy định: “Không ai được cho chó, mèo, hoặc các gia súc khác... hút xì-gà” (it is illegal for anyone to give lighted cigars to dogs). Không biết vậy nếu cho chó hút cigarettes hay ngậm ống vớ thời có được hay không đây?

- Tại Normal, Oklahoma, luật cấm không cho ai được “làm xấu” bằng cách nhăn mặt trên chốc chó (making ugly faces at a dog). Kẻ vi phạm có thể bị bắt giữ, bị phạt tiền, phạt tù, hay cả tiền lẫn tù. Tại đô thị nhỏ bé Beebe River, New Hampshire, luật cấm con nít chọc ghẹo hay hành hạ chó.

- Cả Colorado lẫn Idaho đều có luật cấm không được đánh cá độ ăn tiền trong các cuộc vui đấu chó. Người ngồi coi cũng bị cấm luôn.
- Ở Chaseville, New York, không ai được phép lái xe chó (a dogcart) chạy qua cửa nhà thờ khi đang có lễ hay đang có những lớp học đạo ngày chúa nhật.
- Tại Madison, Wisconsin, khi hai vợ chồng ly dị thì không được nuôi chung một con chó. Chó được trao cho người đang nuôi giữ nó lúc hai vợ chồng ly thân. Tại Shorewood, Wisconsin, có thời thành phố này quy định là mỗi gia đình chỉ được phép nuôi nhiều nhất là hai con chó mà thôi.
- Tại Birmingham, Alabama, luật cấm các công dân cột chó vào gốc cây có bóng mát, dù cho chó có tỏ vẻ muốn nằm trong bóng râm đi nữa.
- Tại Westport, Massachusetts, luật cấm chõ chó trên xe cấp cứu, dù cho chủ nó đang được xe chõ cấp tốc vào bệnh viện. Nhưng ta sẽ gặp rắc rối lớn nếu làm như trên tại Springfield, Illinois, vì luật tại đây lại cấm không cho phép ai bỏ bê chó, bất cứ trong hoàn cảnh nào.
- Tại Kentucky, luật cho phép chó có “quyền tự vệ” chống trả lại các chó khác nếu bị tấn công, nhưng cấm chó rượt mèo. Trong khi đó tại Madison, Wisconsin, luật lại cấm chó rượt các chú sóc trong công viên bên cạnh trụ sở quốc hội.
- Tại Denver, Colorado, luật buộc các người bắt chó phải treo bảng niêm yết trước khi mở cuộc bố ráp chó hoang.

Đã từ lâu đời chó luôn luôn được coi là bạn thân thiết nhất (best friend) của con người. Tính tốt nhất của chó là lòng trung thành. Nhà văn Mark Twain đã từng hạ bút viết: “Nếu bạn lượm một chú chó đói về nhà nuôi nấng nó từ tẻ, nó sẽ chẳng bao giờ cắn bạn. Đây là sự khác biệt chính yếu giữa chó và người”. Sau đó Mark Twain lại viết thêm là: “Khi chó mà quay lưng bỏ chủ nhà đi thì cũng tới lúc bà vợ nên cuốn gói trở về nhà với má là vừa” (when a man's dog turns against him, it is time for a wife to pack her trunk and go home to mamma).

Bên trời Tây y sĩ Pommery đã chứng minh trong một tác phẩm của ông rằng chó là vật trung thành nhất đối với chủ nhân vì đó là tính nô lệ bẩm sinh, chó lại có lòng nhân ái, hay cứu người dù phải hy sinh đến tính mạng. Trong tác phẩm Illiade, một tác phẩm cổ Hy Lạp của Homère, kể chuyện con chó Arqus, sau 20 năm lưu lạc vì chiến tranh, tình cờ tìm gặp lại chủ cũ là Ulysée, chó mừng quá nên... lăn ra chết.

Không chỉ là bạn tốt của loài người, có chó còn học thuộc lòng một bài học về cách thức cứu chủ của nó. Chú khuyển Buddy đã bấm số khẩn cấp 911 khi thấy ông chủ bị co giật kinh phong, nằm thẳng cứng trên sàn nhà. Cảnh sát tại Phoenix, Arizona nói đây không phải là lần đầu con Buddy biết cứu ông Joe

Stalnaker. Nó thuộc giống chó beç-giê đợc. Trong băng thậ âm 911 đợc ghi nhận, người ta nghe tiếng con Buddy kêu ư ừ và sủa ằng ằng sau khi một tiếp viên hỏi vài lần rằng người gọi có cần đợc giúp đỡ hay không. Không nghe trả lời, tiếp viên liền thông báo cho cảnh sát đến nhà ông Stalnaker. Ba phút sau, tiếp viên nghe tiếng con Buddy sủa lớn ở đầu dây bên kia của điện thoại khi nó thấy cảnh sát xuất hiện trước cửa nhà. Ông Stalnaker nằm bệnh viện hai ngày và hồi phục sau cơn kinh phong.

Cảnh sát cho biết thêm: “Thật khó tưởng tượng, ngay cả các tiếp viên làm việc lâu năm cũng chưa bao giờ nghe chó bấm số 911”. Ông Stalnaker nhận nuôi con Buddy từ lúc nó đợc 8 tháng do “Paws with a Cause” (Móng có Mục đích) là cơ sở tại Michigan chuyên huấn luyện chó trợ giúp loài người mang đến. Con Buddy đợc huấn luyện để bấm số điện thoại mỗi khi thấy ông chủ có dấu hiệu của triệu chứng kinh phong. Buddy nay đợc 18 tháng tuổi. Cảnh sát nói rằng Buddy từng gọi 911 hai lần để cứu chủ. Ông Stalnaker bị co giật kinh phong sau khi ông bị thương tật ở trên đầu trong một cuộc thao dượt quân sự 10 năm trước đó.

Chó đợc vinh danh và thương tiếc bởi nhiều thành phần trong xã hội, nào là cảnh sát, nào là quan tòa và cả các ông thầy kiện nữa v.v...

Cảnh sát vinh danh chó: Một câu chuyện tầm thường, không đáng để ý thường bị người đời gọi là “chuyện chó chết”. Ấy vậy mà chuyện chó chết sau đây lại đáng để chúng ta suy ngẫm, đó là đám tang một con chó anh hùng.

Tại thành phố Nữ Ớc Hoa Kỳ, lực lượng cảnh sát ở đây đã cử hành một đám tang rất trang trọng cho một con chó tên Ace. Ace thuộc loại chó săn rất tinh khôn đã hỗ trợ đắc lực cho ngành cảnh sát truy lùng các tội phạm. Chính con Ace đã từng cứu mạng nhiều cảnh sát khỏi các đe dọa vô cùng nguy khốn từ các hung thủ. Trong một cuộc truy lùng tội phạm tại Southold (New York) Ace bị hung thủ dùng súng bắn vào đầu.

Tang lễ của Ace đợc tổ chức rất lớn, hàng trăm cảnh sát yên lặng tiến sau xe tang. Nhiều vòng hoa diều đợc đặt lên mộ. Khi làm lễ hạ huyệt có đọc diếu văn và đội kèn thổi khúc nhạc bi thương. Ace đợc vinh danh là con vật anh hùng. Lúc sinh tiền Ace đã lập đợc 50 thành tích lớn trong việc khám phá ra kẻ tội phạm và nhờ Ace mà cảnh sát New York đã bắt đợc một số lớn kẻ sát nhân hung hãn.

Tòa Án Tối Cao tại Hoa Kỳ từng phán rằng: “Chó thường đợc coi là gia súc, một loại động sản, nhưng chúng không hoàn toàn cùng loại với ngựa, cừu, hay bò. Chúng nên đợc xếp cùng loại với khỉ, vẹt, chim biết hót, và các vật tượng tợ khác đợc nuôi để giải trí, để thỏa mãn tính tò mò hoặc vì sở thích đặc biệt

riêng tư”. Ngài thẩm phán Brown của Tòa Án Tối Cao trên còn phán thêm: “Chó khác biệt nhau rất nhiều, khó có thể nói chúng có những đặc điểm gì chung cho toàn giống. Trong khi có những loại chó cao cấp được xếp vào hàng những đại biểu quý phái nhất của vương quốc súc vật (the noblest representatives of the animal kingdom) và được đánh giá cao vì sự thông minh, lanh lợi, lòng trung thành, tính cẩn thận, tình cảm chan chứa, và nhất là mối thân hữu tự nhiên với con người (natural companionship with man), thì có những loại chó khác chỉ gây phiền toái và làm rối loạn trật tự công cộng.

Quan tòa vinh danh chó: Bao Công trên đường đi công tác có lần đi ngang một ngọn đồi mang tên là “Đồi Nghĩa Khuyển”. Bao Công truyền dừng kiệu bước xuống ngắm nhìn thì thấy trên đồi có một cái đình mang tên là “Báo Ân Đình”. Bao Công hỏi quan phụ tá là Công Tôn tiên sinh thì quan phụ tá trình rằng đình này được dựng lên để kỷ niệm một con chó trung thành. Cả đoàn ghé vào thăm đình. Trong đình có dựng tượng một con chó đen thui, đó là chó Đại Hắc.

Quan phụ tá cho biết lai lịch chú chó như sau: “Đây là một con chó đen tên gọi Hắc Khuyển. Một con chó hoang, vô chủ, hấp hối, gần chết. Chó được một lão tiểu phu cứu sống và mang về nuôi. Một ngày mùa đông tuyết bay toai bởi chủ và chó cùng đi ngang ngọn đồi này thì thành linh chủ phát bệnh nặng không đi nổi nữa, bị vùi thân trong tuyết gần chết. Chó bỏ chạy đi kiếm người cứu chủ. Chó chạy hết một ngày một đêm giữa băng tuyết mới kiếm được người đến cứu mạng chủ nhân của nó nhưng chính nó thì lại bị kiệt sức mà chết. Đó là câu chuyện Đại Hắc cứu chủ đền ơn. Người ta thương tiếc lập ra cái đình này và dựng tượng chó để thờ.”

Bao Công nghe xong bèn nói: “Không ngờ một con vật mà cũng biết báo ơn đền đáp, vậy cái bọn người vong ân bội nghĩa trên thế gian này không thấy hổ thẹn hay sao? Một nghĩa khuyển như vậy đáng để chúng ta đánh lễ!”. Sau đó quan tòa Bao Công và các thuộc hạ cùng thấp nhang đánh lễ tượng chó.

Cũng được biết thêm là ông quan tòa Bao Công này có một cặp cận vệ tên là Trương Long và Triệu Hồ luôn đứng hầu hai bên tả hữu cùng với ba cái “máy chém” là Long Đầu Dao, Hồ Đầu Dao và Cẩu Đầu Dao. Những thanh đao này tùy theo tên gọi của nó mà mang hình đầu rồng, đầu cọp hay... “đầu chó” để xử tử tội nhân theo các thứ bực sang hèn khác nhau. Một trong những loạt phim nổi tiếng về Bao Công là Bao Công Kỳ Án. Về sau này những vị quan thanh liêm tra án giỏi thiên hạ thường xưng tụng quý vị đó là những “Bao Công tái thế”.

Thầy kiện cũng vinh danh chó: Trong cuộc tuyển lựa bài diễn văn hay nhất thiên niên kỷ, báo The New York Times đã quyết định chọn bài “Tribute to dogs”

(Vinh danh loài chó) của luật sư George Graham Vest (1830-1904). Diễn văn này đề cập tới chuyện một người có con chó săn bị hàng xóm bắn chết. Người chủ này bèn kiện hàng xóm ra tòa và nhờ luật sư George đại diện. George thắng kiện và nổi danh, sau đó, trở thành Dân Biểu rồi Nghị sĩ của tiểu bang Missouri. Sau đây là nguyên văn bài cãi của luật sư George trước tòa ngày 23-9-1870:

Thưa quý ngài hội thẩm,

Người bạn tốt nhất mà con người có thể có được trên thế giới này có thể một ngày nào đó hoá ra kẻ thù và quay ra chống lại ta. Con cái mà ta nuôi dưỡng với tình yêu thương hết mực rồi ra có thể là một lũ vô ơn. Những người gần gũi thân thiết ta nhất, những người ta gửi gắm hạnh phúc và danh dự, có thể trở thành kẻ phản bội, phụ bạc lòng tin cậy và sự trung thành.

Tiền bạc mà con người có được, rồi sẽ mất đi. Nó mất đúng vào lúc ta cần đến nó nhất. Tiếng tăm của con người cũng có thể tiêu tan trong phút chốc bởi một hành động dại một giờ. Những kẻ phủ phục tôn vinh ta khi ta thành đạt có thể sẽ là những kẻ đầu tiên ném đá vào ta khi ta sa cơ.

Duy có một sinh vật bạn hoàn toàn không vụ lợi mà con người có được trong thế giới ich kỷ này, sinh vật bạn không bao giờ bỏ rơi ta, không bao giờ tỏ ra vô ơn hay trá trở, đó là con chó của ta.

Con chó của ta luôn ở bên cạnh ta trong phú quý cũng như lúc bần hàn, khi khoẻ mạnh lẫn lúc ốm đau. Nó ngủ trên nền đất lạnh, dù gió đông cắt da cắt thịt hay bão tuyết lấp vùi, miễn sao được cận kề bên chủ là được. Nó hôn bàn tay ta dù khi ta không còn thức ăn gì cho nó. Nó liếm vết thương của ta và những trầy xước mà ta hứng chịu khi va chạm với cuộc đời tàn bạo này. Nó canh gác giấc ngủ của ta như thể ta là một ông hoàng dù ta có là một gã ăn mày.

Dù khi ta đã tán gia bại sản, thân tàn danh liệt, thì vẫn còn con chó trung thành với tình yêu nó dành cho ta như thái dương trên bầu trời. Nếu chẳng may mà số phận đá ta ra rìa xã hội, không bạn bè, vô gia cư, thì con chó trung thành chỉ xin ta một ân huệ là cho nó được đồng hành, cho nó được làm kẻ bảo vệ ta trước hiểm nguy chống lại kẻ thù.

Và một khi trò đời hạ màn, thân chết đến rước linh hồn ta đi, để lại thân xác ta trong lòng đất lạnh, thì khi ấy, khi tất cả thân bằng quyến thuộc đã phủi ta sau nắm đất cuối cùng và quay đi để sống tiếp cuộc đời của họ thì khi ấy, vẫn còn bên nắm mồ ta, con chó cao thượng của ta nằm gác mõm giữa hai chân trước, đôi mắt ướt buồn vẫn mở to cảnh giác trung thành và chân thật, ngay cả khi ta đã... chết rồi."

Chú chó trong vụ này tên là "Old Drum, được nhiều người ngưỡng mộ, tượng Old Drum được đúc bằng đồng đen, dựng trước tòa án của Johnson County ở Warrensburg, tiểu bang Missouri.

Thầy kiện cũng thương tiếc chó: Trong giới luật khoa chắc chưa ai quên chuyện về Luật sư Nguyễn Mạnh Tường. Có hai bằng tiến sĩ bên Pháp từ khi còn

trẻ, ấy vậy mà về “phục vụ đất nước” Xã Hội Chủ Nghĩa làm sao mà ông phải lê lét sống một cuộc đời quá khổ sở, chắc cũng không hơn gì chú khuyển của ông. Ông từng ngậm ngùi tâm sự: “Chúng tôi có một con chó do bạn bè cho. Nó rất khôn và chúng tôi yêu nó lắm. Nhưng nó đã già và chúng tôi không còn khả năng mua cho nó thịt và những thức ăn tăng sức, nó không còn sức đứng lên trong chuồng, ngẩng đầu nhìn tất cả chúng tôi, với một ánh mắt tin yêu của loài vật, chắc chắn với những dòng nước mắt và một nỗi buồn sâu thẳm vì đã đến lúc phải rời chủ. Chúng tôi bật khóc khi nó nấc những hơi thở cuối cùng...”

Theo từ điển Anh và Mỹ thì chó là một con vật thật đơn giản: có bốn chân, thường được người ta nuôi để làm bạn, để săn bắn, làm việc hay canh gác v.v... (a common four-legged animal, esp. any of the many varieties kept by humans as companions or for hunting, working, guarding, etc.) Nhiệm vụ của chú chó chỉ có vậy thôi! Thế nhưng “cây tơ” là một món ăn khoái khẩu của một số dân tộc, kể cả ở nước Việt ta. Chính vì vậy mà trong Đại Tự Điển tiếng Việt của các “đỉnh cao trí tuệ” nước Việt chữ “chó” đã được định nghĩa như sau: “*Súc vật thường được nuôi để giữ nhà hay đi săn hoặc lấy thịt ăn.*” Tự điển cũng ghi thêm định nghĩa món ăn “*chó nấu dựa mận*” là: “Món ăn của người Việt Nam, nước sánh keo màu xám thơm mùi riềng mẻ, vị ngọt đậm, làm bằng thịt chó nấu như với riềng mẻ, dùng làm món đặc sản trong bữa chính, thường ăn với bún, bánh đa nướng”. Không biết người nước ngoài khi nghiên cứu về ngôn ngữ và văn hóa Việt mà gặp định nghĩa này thời họ nghĩ sao đây về nền... văn minh ảm thực mấy ngàn năm văn hiến của ta? Không thấy tự điển này ghi thêm tên gọi món này là “*mộc tồn*” cho nó có vẻ văn hoa hơn. “Mộc tồn” là một lối chơi chữ của người Việt. “Mộc” nghĩa là “cây”; “Tồn” nghĩa là “còn”. Mộc tồn là “cây còn” nói lái lại là “con cầy”.

Thi hào Nguyễn Du trong một bài thơ bằng chữ Hán với nhan đề là “*Hành Lạc Từ*” (Kỳ 1) đã từng đặt bút viết 4 câu thơ trong đoạn cuối:

有犬且須殺，
有酒且須傾。
眼前得喪已難認，
何事茫茫身後名？

“Hữu khuyển khả tu sát,
Hữu tửu khả tu khuynh.
Nhãn tiền đắc táng dĩ nan nhận,
Hà sự mang mang thân hậu danh?”

Xin chuyển ngữ tiếng Việt thành thơ “lục bát” như sau:

*“Săn cây, làm thịt ta soi,
Rượu đây hãy rót, xin mời cùng say.
Mất, còn, trước mắt nào hay,
Huống hồ danh hã sau này mà lo?”*
(Tâm Minh chuyển dịch thơ)

Thi hào Nguyễn Du may mắn là có... quốc tịch Việt Nam chứ nếu lại là công dân một tiểu bang nào trên đất... Mỹ thì sẽ gặp rắc rối với pháp luật ngay. Món “cây tơ” vừa vi phạm vào pháp luật lại vừa vi phạm vào nếp sống văn minh của nước “Cờ Hoa”. Chó là “pet”. Nếu bỏ chó đói khát, không chăm sóc thuốc men khi nó đau ốm, già nua v.v... chủ cũng đã bị liệt vào tội “hành hạ súc vật” rồi. Luật Mỹ gọi là tội “*cruelty to animals*”. Có thể bị truy tố về hình sự, loại “*tiểu hình*” (*misdemeanor*). Hậu quả là bị đóng tiền phạt và đôi khi có thể bị ở tù.

Người ta nhớ lại Mahatma Gandhi (thánh Cam Địa) của Ấn Độ có lần nói: “The greatness of a nation and its moral progress can be judged by the way its animals are treated” (Mức độ vĩ đại và những tiến bộ về đạo đức của một nước có thể nhìn thấy qua cách đối xử mà người dân của quốc gia ấy dành cho thú vật). Điều này đối với các súc vật khác không rõ ra sao nhưng đối với chó quả rất đúng, nhất là chó ở Mỹ. Súc vật tại Hoa Kỳ được bảo vệ. Các hội bảo vệ súc vật mọc lên nhan nhản khắp nơi. Ngược đãi, hành hạ, hay giết hại chó là một tội phạm hình sự.

Dân Việt ta sống lưu vong nơi xứ lạ quê người, ai trót khoái món... “cây tơ” nếu có nổi hứng cần ka ra ô kê bản... “*gọi giặc mơ xưa*” thì cũng nên đổi khẩu vị, nên... “nhập gia tùy tục” bằng cách chuyển qua soi một món cũng thuộc loại “đặc sản” của địa phương cho an toàn trên xa lộ hơn, kéo mang vạ và ở tù đấy nhé! Món đó có tên gọi nghe âm thanh hơi tương tự, đó là món... “*hot dog*” đấy!

Xin kể thêm vài chuyện dưới đây để bà con rút kinh nghiệm là đừng nên rờn mặt mà tỏ ra khinh thường... chó!

- Tháng Tư năm 2003 báo chí loan tin một anh chàng 25 tuổi ở Menlo Park tên là Richard “Tyson” Dillon có thể bị nhốt vào tù và bị phạt nhiều tiền chỉ vì chàng dám sủa vào một chú chó của cảnh sát Palo Alto (barking at a Palo Alto police dog). Hành vi này bị coi là “ngu ngốc, bất cần và vô trách nhiệm.” Cảnh sát cho biết đã truy tố Dillon vì vào đêm mùng 5 tháng Ba, ngày lễ Mardi Gras, anh chàng này đã sủa vào một chú chó của đội cảnh sát, chú chó này đang ngồi ở trong xe tuần cảnh. Dillon nói rằng chàng chỉ đùa mà sủa lại chó một cách thân mật thôi (friendly bark). Nhưng cảnh sát lại nói rằng chàng quấy rối chó bằng cách sủa liên tục đã thể lại còn giơ nắm tay lên như hăm dọa chó nữa. Chàng tình nghịch Dillon

tuyên bố: “Tôi không có chút ác cảm nào với quý vị cảnh sát cả, nhưng tôi không nghĩ rằng mình đáng bị ở tù 1 năm và trả 1.000 đồng tiền phạt chỉ vì lớn họng sủa vào chú chó!”

Và hai chuyện khá lạ lùng về 2 chú chó bị án tử hình:

- Tại Albany, Ore: Một chú chó bị tuyên án tử hình và bị nhốt vào “Khách sạn Gia Súc” tại Albany trong khi chờ thủ tục chống án. Nay cảnh sát cho biết một kẻ nào đó đã trèo qua hàng rào khách sạn, phá cửa sổ và giải thoát cho chú chó này. Chú chó bị tuyên án tử hình vào mùa thu vừa qua vì đã cắn chết một em bé, nhưng chủ của chó chống án.

- Ở South Bend, Indiana, chú chó Brutus bị đưa ra xét xử trước tòa án. Chú chó có nhiệm vụ dẫn đường cho người tàn tật nhưng chú không làm tròn nhiệm vụ. Chú dẫn chủ đi có người chủ bị đâm xâm vào tường, có chủ thời bị chú kéo đi ngã nhào xuống các bậc thang, có người lại bị lọt xuống hố... Chú chó Brutus bị đưa ra tòa về tội sát nhân và bị tuyên án tử hình.

Người ta cũng còn nhớ chuyện bọn thực dân Anh khi đô hộ người dân Tàu ở Tân Gia Ba, Hương Cảng và tô giới Thượng Hải, đã xức xược treo những bảng cấm nơi công cộng như vườn hoa ghi rằng: "Cấm người Trung Hoa và Chó". Có lẽ chẳng phải riêng tại Việt Nam người dân chịu cảnh bị khinh rẻ mà hầu hết các nước nhược tiểu kể luôn cả Trung Hoa khi bị các nước Âu Châu xâm chiếm cũng bị làm nhục tương tự như thế. Thái độ bỉ ổi trên đã được người Nhật đáp lại khi Nhật đuổi bọn da trắng Anh, Pháp, Nga v.v... ra khỏi Châu Á. Các bảng trên công viên, trên vườn hoa có một dòng ghi chú là: "Bất cấm Anh nhân cập cầu lai..."

*"Công viên từ giờ thay đổi lại
Không cấm người Anh với Chó vào..."*

Cuối cùng xin đề cập tới một vụ án sau về chàng đưa thư Floyd Bertran Sterling ở California. Mùa Giáng Sinh năm 1989 trong khi đi đưa thư tại một nhà kia, chàng được chủ nhà thân ái mở cửa trao tặng một chai rượu Vodka làm quà. Nhân dịp này, chú chó của chủ nhà cũng lẹ chân lên ra theo. Chàng mailman lật đặt móc súng và nhanh tay tặng chú chó săn giống Đức này mấy viên kẹo đồng. Chó chết. Không hết chuyện. Chàng mailman... *"vác chiếu ra tòa"*.

Không thấy ghi trong hồ sơ vụ án trên một yếu tố quan trọng là chú chó có tỏ vẻ thân thiện, đầy ắp tình hữu nghị bằng cách vẫy đuôi khi nhào tới chàng mailman không, vì mấy kẻ ưa triết lý... vụn thường nói rằng: “Chó là một con vật có thể chỉ trong vài phút mà biểu lộ được nhiều tình cảm bằng... cái đuôi của nó hơn là những chính trị gia xôi thịt, đón gió, trở cờ, diễn thuyết ba hoa trước nghị

hội, trong “party” hay trước đám đông đồng bào, trước cộng đồng trong nhiều giờ đồng hồ bằng... cái lưỡi của mình”.

Chàng đưa thư cãi: “Chó hăm dọa tôi nhiều lần lắm rồi, đây không phải lần đầu. Hơn nữa chủ nhà không theo lời khuyến cáo của bưu điện là phải giữ chó trong một phòng khác trước khi mở cửa nhà ra mà nhận thư.” Chủ nhà cãi: “Chó nó thân mật chào đón anh mailman, chứ có gì khác đâu!” Tòa án nghiên cứu hồ sơ thấy ghi mấy tiền án của chàng mailman: nào là ngược đãi đánh đập vợ, nào là trộm cắp, nào là mang vũ khí bất hợp pháp v.v... Kết quả tòa tuyên án phạt chàng 6 tháng tù ở cùng với 3 năm quản chế!

Chuyện chưa hết! Sở Bưu Điện Hoa Kỳ phải lo việc ma chay cho chú chó hết tất cả là 685 đô la. Bưu Điện tức quá lập thủ tục đình sa thải chàng mailman. Chàng bèn từ chức.

Lời bàn : Người đưa thư thường hay bị chó cắn. Theo National Dog Bite Prevention Week thì có “gần 3500 người đưa thư bị chó cắn riêng trong năm 2003”. Năm 2016 Sở Bưu Điện Hoa Kỳ phổ biến danh sách 30 thành phố hàng đầu có những vụ chó cắn nhân viên bưu điện. Tính trọn năm 2016, số lượng nhân viên bưu điện bị chó cắn khắp Hoa Kỳ là 6,700 người. So với năm 2015 thì nhiều hơn 200 trường hợp. Los Angeles đứng đầu với vị trí là nơi nhân viên bưu điện bị chó cắn nhiều nhất: 80 vụ trong năm 2016.

LS. NGÔ TĂNG GIAO

Bút hiệu: *Tâm Minh*

(Trích: “*CHUYỆN PHIẾM PHÁP LUẬT*”
xuất bản 2018, Virginia, USA)

